

Protocol d'abordatge de violències de Castellers de Badalona

Aquest document està basat en el model de la Comissió d'Equitat de la
Coordinadora de Colles Castelleres de Catalunya (novembre de 2023)
creat en col·laboració amb l'entitat La Sal Igualtat.

Comissió d'Equitat de Castellers de Badalona

Gener de 2026

Taula de continguts

1. Preàmbul	1
2. Objectius del protocol	1
3. Marc conceptual, normatiu i definicions	2
3.1. Tipus de violències	3
3.2. Context legal	5
4. Àmbit d'aplicació	6
5. Prevenció	8
6. Procediments d'abordatge de casos de violència	10
6.1. Protocol d'Actuació per a membres de la colla	10
6.2. Protocol d'Actuació per a la Comissió d'Equitat	12
6.2.1. Detecció d'un cas de violència i comunicació a la Comissió d'Equitat	12
6.2.2. Atenció immediata de la persona agredida i mesures de protecció	13
6.2.3. Intervenció amb la persona presumpta agressora	14
6.3. Protocol d'Informe posterior al cas per a la Comissió d'Equitat	14
6.3.1. Registre d'informació	14
6.3.2. Faltes del Reglament de Règim Intern	15
6.3.3. Circumstàncies agreujants i atenuants	17
6.3.4. Resolució de l'informe	18
6.3.5. Seguiment del cas	19
7. Acompanyament i espai de cures	19
7.1. Acompanyament	19
7.1.1. Acompanyament dins del marc d'actuació de la colla	19
7.1.2. Mesures restauratives	20
7.1.3. Acompanyament a través de vies i canals oficials	20
7.2. Espai de cures	20
8. Serveis, entitats i telèfons d'assistència	21
Annex 1. Definicions i conceptes de referència	23
Annex 2. Fitxa de recollida de dades	27

1. Preàmbul

Els i les integrants de Castellers de Badalona entenem la colla com un espai comunitari on la cooperació, el respecte i la seguretat de totes les persones són condicions indispensables per a la pràctica castelleres. Som conscients que en qualsevol espai col·lectiu poden aparèixer situacions de violència o discriminació que comprometin la dignitat, la llibertat o la integritat física i emocional de les persones. Aquest protocol, doncs, neix de la voluntat de la colla de garantir que totes les persones que en formen part puguin participar amb plena seguretat i dignitat en totes les activitats castelleres, tal com recomana la Coordinadora de Colles Castelleres de Catalunya i com moltes altres colles companyes ja han promulgat. Per això es defineix un marc d'actuació basat en la prevenció, la detecció i la resposta davant qualsevol conducta que vulneri aquests drets, i que complementi els Estatuts i el Reglament de Règim Intern en situacions de conflicte motivades per discriminació, sigui per sexe, gènere, edat, procedència, o altres particularitats. El protocol aporta els criteris i procediments necessaris per abordar-les amb rigor, proporcionalitat i seguretat jurídica.

La finalitat d'aquest és, per un cantó, consolidar un entorn segur, inclusiu i lliure de violències dins de la colla; i, per altra banda, establir pautes clares d'actuació que garanteixin l'escolta, l'acompanyament i la protecció de les persones afectades, assegurant la intervenció adequada dels organismes pertinents de la colla i la corresponsabilitat de tots els i les seves membres. Amb aquest protocol, Castellers de Badalona reafirmem el compromís de construir un espai on totes les persones se sentin reconegudes, protegides i lliures, i on les violències no tinguin cabuda. Actuar-hi davant és una responsabilitat col·lectiva i una condició essencial per preservar la qualitat humana i comunitària del nostre projecte casteller.

2. Objectius del protocol

L'objectiu general d'aquest protocol és garantir que la colla Castellers de Badalona sigui un espai segur, inclusiu i respectuós per a totes les persones que en formen part, mitjançant la prevenció, detecció i actuació davant situacions de violència masclista, sexual, LGTBIQA+fòbica o qualsevol altra forma de discriminació que vulneri la dignitat, la llibertat o la integritat física o emocional de les persones en l'àmbit de la colla. Els objectius específics del protocol són:

- Definir el posicionament de la colla davant les violències i discriminacions, manifestant una tolerància zero envers qualsevol conducta que atempti contra els drets fonamentals de les persones.
- Prevenir l'aparició de situacions de violència mitjançant accions de sensibilització, formació i comunicació, fomentant una cultura col·lectiva basada en el respecte, la corresponsabilitat i la cura mútua, d'acord amb la perspectiva de gènere i la interseccionalitat.
- Establir criteris i procediments clars d'actuació davant situacions de violència o conflictes, perquè totes les persones de la colla sàpiguen com actuar, a qui adreçar-se i quines mesures es poden activar en cada cas.

- Garantir l'escolta, l'acompanyament i la protecció de les persones afectades, posant al centre les seves necessitats, decisions i temps, evitant la victimització i assegurant la confidencialitat del procés.
- Dotar la colla d'eines internes de gestió dels conflictes que permetin una resposta proporcionada, coherent i respectuosa amb els Estatuts i el Reglament de Règim Intern, complementant-los en aquells supòsits no desenvolupats específicament.
- Proporcionar assessorament i criteris d'orientació a comissions, òrgans o equips de la colla en la presa de decisions, prevenció o intervencions relacionades amb situacions de violència o discriminació.
- Delimitar les funcions dels òrgans implicats en la prevenció i actuació davant els casos, establint mecanismes de coordinació i responsabilitat compartida.
- Promoure la reparació del dany i el seguiment dels casos, amb l'objectiu de restablir entorns segurs, prevenir la reiteració de conductes i afavorir processos de reflexió i canvi, sempre que sigui possible i segur.

3. Marc conceptual, normatiu i definicions

Aquest protocol parteix de la concepció de violència com un abús de poder que pot manifestar-se de formes diverses i en diferents intensitats. Per a contextualitzar-lo, es parteix dels següents principis:

- **Res justifica una agressió**, independentment del context, el consum d'alcohol, la relació entre les persones o l'espai on es produeixi.
- **Una agressió existeix quan una persona se sent agredida**, tenint en compte que els límits són personals i subjectius. Cap persona parteix de les mateixes condicions i els límits són variables en funció de les vivències de cadascú. No és legítim qüestionar els límits dels altres.
- **Cal evitar qualsevol forma de revictimització a les persones agredides**, garantint un tracte respectuós, sense qüestionar el seu relat, responsabilitzar-les dels fets o exposar-les innecessàriament durant els processos d'acompanyament i actuació.
- **La responsabilitat de l'agressió recau sempre en qui l'exerceix**. S'ha de ser conscient que totes i tots podem ser agressors/es en algun moment.
- **La prevenció i l'actuació davant les violències són una responsabilitat col·lectiva**. Aquest protocol no pretén jerarquitzar les relacions ni fiscalitzar-les, sinó prevenir les violències i oferir eines de prevenció, cura, suport i actuació davant d'aquestes situacions.

Una de les raons per les quals les violències estan arrelades a la societat és perquè tenen una capacitat adaptativa molt gran. D'aquesta manera, en funció de l'àmbit o context, prenen unes característiques i unes formes determinades i molt diverses. A les associacions i entitats culturals també poden tenir lloc, i sovint tenen, comportaments i conductes violentes. Les colles castelleres no en són una excepció. És per això que un dels primers elements a treballar és el de reconèixer, assumir, i per tant responsabilitzar-se, que tot i que les colles rebutgem les violències, no implica que siguin un espai lliure d'aquestes, i que no s'estiguin exercint o vivint en primera persona. El fet de

reconèixer les violències és el primer pas imprescindible per a prevenir-les i afrontar-les de forma col·lectiva i responsable.

En una colla castellera podem trobar, de forma general, dues situacions on es poden manifestar violències: per un cantó, en espais i contextos de la colla, com els assajos, actuacions o activitats organitzades per la colla; i, per altra banda, en altres espais externs, essent exercides o patides entre membres de la colla, i que des de la colla es detectin aquestes situacions. En ambdues situacions la manca d'actuació i consciència ens converteix en còmplice de la violència per omissió. El fet de no actuar o informar de situacions de violència per part d'alguna persona membre de la colla contribueix a ser-ne partícip, normalitzar-la i perpetuar-la.

*Aquest protocol incorpora un **glossari de conceptes** generals d'interès, recollit a l'Annex 1, amb la finalitat de facilitar-ne la interpretació i comprensió.

3.1. Tipus de violències

Violències implícites

- Violència cultural i simbòlica

Conjunt de missatges, valors, llenguatges, imatges, bromes, estereotips o pràctiques socials que, de manera subtil, legitimen, normalitzen o invisibilitzen les desigualtats. Contribueixen al manteniment estructural de les relacions de poder socials (superioritat ètnica, cultural, de gènere, sexe o religiosa, entre d'altres) i a justificar altres formes de violència. Exemples:

- Bromes, comentaris o cançons que ridiculitzen, sexualitzen, i que es justifiquen com a "tradició" o "humor".
- Ús habitual d'expressions racistes, sexistes o LGTBQIA+fòbiques que invisibilitzen o menystenen determinats col·lectius.
- Publicitat o publicacions que perpetuen estereotips de rols de gènere rígids.
- Normalitzar actituds de control, gelosia o possessivitat com a mostres d'afecte.
- Restar importància a incomoditats expressades amb frases com "no n'hi ha per a tant" o "sempre s'ha fet així".

- Violència estructural

Es produeix quan les persones estan sotmeses a normes, dinàmiques o funcionaments que generen desigualtats o dificulten l'accés equitatiu a drets, recursos o espais de participació. Depèn de la manera com està organitzat l'entorn, i pot provocar exclusió, discriminació o manca de protecció per a determinats col·lectius. Exemples:

- Dinàmiques internes que dificulten l'accés de persones racialitzades a la colla o als alts càrrecs d'aquesta.
- Dinàmiques internes que dificulten que algunes persones participin plenament o ocupin rols de responsabilitat.
- Absència de mecanismes clars per comunicar situacions d'incomodat o violència.
- Dificultats per denunciar determinades situacions per por o per protegir relacions internes.
- Repartiment desigual de tasques de cura o organització que recau sempre en les mateixes persones.
- Normes no escrites que penalitzen qui assenyalen actituds masclistes o discriminatòries.

- Violència institucional

S'exerceix quan una institució, a través de les seves normes, pràctiques o omissions, no prevé, detecta o respon adequadament davant situacions de violència o discriminació. Exemples:

- Absència de protocols i mesures de protecció davant situacions de violència o discriminació.
- Actuacions que revictimitzen, minimitzen els fets o dificulten l'accés a l'acompanyament i la reparació.
- Normatives i accions institucionals que no implementen polítiques d'igualtat.
- Minimitzar o qüestionar el relat d'una persona que comunica una agressió.
- Retardar o evitar actuar davant un cas conegut per no generar conflictes.
- Exposar públicament una persona afectada o compartir informació sense el seu consentiment.
- No oferir acompanyament ni informació sobre recursos disponibles després d'una agressió.

Violències explícites

- Violència física

Qualsevol acció intencionada o d'omissió que provoca dany físic, dolor o lesions a una persona, o que posa en risc la seva integritat corporal, independentment de la seva intensitat o freqüència. Exemples:

- No aturar una situació de violència o ometre l'auxili d'una persona que l'ha patit.
- Llançar objectes amb intenció d'intimidat o fer mal.
- Empentes, cops, agafades fortes o immobilitzacions no consentides.
- Forçar el contacte físic en un context de tensió o conflicte.

- Violència sexual

Qualsevol conducta de caràcter sexual no consentida, inclosos actes físics, comentaris, insinuacions, observació, exhibició o imposició. Pot exercir-se mitjançant violència, intimidació, insistència o manipulació emocional, amb independència de la relació entre les persones implicades o de l'existència de violència física. Exemples:

- Ensenyar imatges de tipologia sexual a una tercera persona sense el consentiment de la persona que hi apareix.
- Tocaments no desitjats.
- Comentaris sexuals reiterats que generen incomoditat.
- Pressionar una persona perquè mantingui relacions sexuals.
- Fer ús de la posició de poder per obtenir favors sexuals.

- Violència econòmica

Es manifesta mitjançant la limitació, control o privació intencionada i no justificada de recursos econòmics o materials, amb l'objectiu de generar dependència, desigualtat o exclusió.

Exemples:

- Invertir diners en material per la colla en qualsevol ocasió, excepte quan es tracti de marxandatge de temàtica antiracista o LGBTIQ+.
- Utilitzar la situació econòmica d'una persona per condicionar la seva participació o silenciar-la.
- Controlar o decidir sobre l'ús de recursos sense criteris transparents.
- Fer públics problemes econòmics d'una persona per desacreditar-la o pressionar-la.

- Violència psicològica

Conducta, o omisió d'aquesta, que provoca dany emocional, por, humiliació, desvaloració o patiment psicològic, de manera puntual o continuada, i que afecta l'autoestima o el benestar de la persona. Pot ser per mitjà d'amenaques, humiliació, exigència d'obediència, aïllament, etc. Exemples:

- Comentaris despectius cap a una persona respecte a les seves habilitats físiques a l'hora de fer castells o el seu cos.
- Insults, menyspreus o burles.
- Amenaces, intimidacions o xantatge emocional.
- Fer sentir culpa o responsabilitzar la persona de la violència patida.
- Control excessiu o vigilància constant.

- Violència social

Control de la vida social d'una persona amb l'objectiu de mantenir poder sobre aquesta. Es pot produir mitjançant l'aïllament, l'exclusió o el deteriorament de les relacions socials d'una persona, amb l'objectiu de marginar-la, desacreditar-la o limitar la seva participació. Exemples:

- Dinamitar les relacions socials o familiars fins que la persona talla el contacte i acaba quedant aïllada i sense suport.
- Excloure deliberadament una persona d'activitats o espais col·lectius.
- Difondre rumors o informacions amb la finalitat de desacreditar-la.
- Promoure que altres persones deixin de relacionar-s'hi.
- Ignorar sistemàticament la seva presència o aportacions.

- Violència ambiental

Es manifesta quan l'entorn físic o social esdevé hostil, insegur o intimidatori, generant por, incomoditat o manca de protecció per a determinades persones. Exemples:

- Normalitzar comentaris o actituds agressives en un espai compartit.
- Permetre ambients festius on es toleren conductes abusives.
- No intervenir davant situacions reiterades d'incomoditat.
- Crear espais on determinades persones no se senten segures per expressar-se o participar.
- Destrucció o modificació d'objectes personals alterant l'ambient vital d'una persona.

3.2. Context legal

Autonòmic

Llei d'igualtat efectiva de dones i homes (Llei 17/2015, 21 de juliol).

<https://dogc.gencat.cat/ca/document-del-dogc/?documentId=69896>

7

Llei per garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals i per erradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia (Llei 11/2014, 10 d'octubre).

<https://portaljuridic.gencat.cat/eli/es-ct/l/2014/10/10/11>

Llei del dret de les dones a erradicar violència masclista (Llei 5/2008, 24 d'abril).

<https://portaljuridic.gencat.cat/ca/document-del-pjur/?documentId=491383>

Llei d'igualtat de tracte i no-discriminació (Llei 19/2020, 30 de desembre).

<https://dogc.gencat.cat/ca/document-del-dogc/?documentId=890227>

Estatat

Llei Orgànica de garantia integral de la llibertat sexual (Llei Orgànica 10/2022, 6 de setembre).

<https://www.boe.es/eli/es/lo/2022/09/06/10/con>

Llei Orgànica per la igualtat efectiva de dones i homes (Llei Orgànica 3/2007, 22 de març).

<https://www.boe.es/eli/es/lo/2007/03/22/3>

Llei Orgànica de Mesures de Protecció Integral contra la Violència de Gènere (Llei Orgànica 1/2004, 28 de desembre).

<https://www.boe.es/eli/es/lo/2004/12/28/1/con>

Llei de l'Estatut de la víctima del delictes (Llei Orgànica 4/2015, 27 d'abril).

https://www.boe.es/boe_catalan/dias/2015/04/28/pdfs/BOE-A-2015-4606-C.pdf

f

Internacional

Convenció sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació envers les dones (Assemblea General de les Nacions Unides, resolució 34/180, 18 de desembre de 1979).

<https://www.ohchr.org/es/instruments-mechanisms/instruments/convention-elimination-all-forms-discrimination-against-women>

Declaració sobre l'eliminació de la violència envers les dones (Assemblea General de les Nacions Unides, resolució 48/104, 20 de desembre de 1993).

<https://www.ohchr.org/es/instruments-mechanisms/instruments/declaration-elimination-violence-against-women>

Convenció sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial (Assemblea General de les Nacions Unides, resolució 2106 A (XX), 4 de gener de 1969).

<https://www.ohchr.org/es/instruments-mechanisms/instruments/international-convention-elimination-all-forms-racial>

Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat (Assemblea General de les Nacions Unides, resolució A/RES/61/106, 12 de desembre de 2006).

<https://www.ohchr.org/es/instruments-mechanisms/instruments/convention-rights-persons-disabilities>

4. Àmbit d'aplicació

La Comissió d'Equitat actua en tots els espais i situacions en què es desenvolupa la vida associativa i castellera de la colla Castellers de Badalona, amb la finalitat de garantir un entorn segur, inclusiu i respectuós, d'acord amb les atribucions de les comissions recollides al Reglament de Règim Intern

(article 10.11), i que permeti l'exercici ple dels drets i deures establerts pels Estatuts (articles 11 i 12). El seu àmbit d'actuació inclou totes les situacions de discriminació, violència o desigualtat que puguin afectar les persones membres de la colla, tant en l'espai intern de la colla com les relacions externes amb altres institucions o membres d'altres colles.

Àmbit intern	Àmbit extern
Assajos i espais vinculats al desenvolupament tècnic.	Actuacions, diades, activitats i festes compartides amb altres colles o entitats.
Actuacions i diades, tant a Badalona com en desplaçaments. Activitats socials, festives o d'oci organitzades per la colla o en les que la colla hi participi.	Interaccions amb administracions o entitats en què es detectin situacions que afectin la seguretat, inclusió o el benestar de membres de la colla.
Relacions internes entre membres, comissions i equips de treball.	Interaccions entre dues persones membres de la colla en ambients o activitats externes a la colla.
Comunicacions oficials, canals digitals, llenguatge utilitzat i dinàmiques de participació.	

Quan es produeixi un cas en què la persona agredida o presumpta agressora sigui de la nostra colla i l'altra persona involucrada sigui d'una altra colla o entitat, la Comissió d'Equitat es reunirà amb l'organisme pertinent de la colla o entitat de l'altra/es persona/es involucrada/es.

- En cas que la persona agredida sigui de Castellers de Badalona, es podrà utilitzar aquest Protocol d'Actuació i es podran proposar limitacions per la persona presumpta agressora externa.
- Si la persona presumpta agressora és de la nostra colla, se seguirà el Protocol d'Informe i les sancions establertes al Reglament de Règim Intern, amb col·laboració amb l'organisme pertinent de l'entitat de la persona agredida.

Situacions objecte d'actuació

La Comissió d'Equitat pot actuar en qualsevol situació que vulneri o pugui vulnear la dignitat, els drets d'associació o la participació plena dins de la colla, incloses les següents circumstàncies o altres similars:

- Discriminació o intimidació per motiu de gènere, identitat o expressió de gènere, sexe, orientació sexual, origen, ètnia, edat, condició física o qualsevol altra característica personal.
- Conflictes de tracte, llenguatge ofensiu, humiliacions, hostilitat o manca de respecte.
- Situacions d'assetjament verbal, psicològic, físic o sexual.
- Violències masclistes, LGTBIQA+fòbiques o racistes, tant explícites com subtils.
- Barreres físiques, comunicatives o organitzatives que impedeixin la participació inclusiva.

- Distribució desigual o discriminatòria de rols, espais o responsabilitats.
- Ús inadequat del llenguatge, missatges sexistes o discriminacions simbòliques.
- Casos que impliquin menors.
- Qualsevol circumstància interna o externa que pugui afectar la seguretat emocional o física de les persones.

L'àmbit d'actuació de la Comissió d'Equitat té un caràcter preventiu i d'acompanyament, i se centra a garantir que totes les activitats i relacions vinculades a la colla es desenvolupin amb coherència amb els valors d'inclusió, respecte i equitat que la colla assumeix com a propis.

Els casos ocorreguts fora del marc de la colla que puguin afectar el funcionament i la convivència dels membres implicats, tant dins com fora de la colla, poden ser informats a la Comissió d'Equitat. Aquests casos seran investigats pels membres de la Comissió, que prendrà les decisions pertinents basant-se en el present protocol. Un cop obert un cas, els fets ocorreguts fora del marc de la colla (tant positius com negatius) seran vinculants. Els membres implicats han de col·laborar en les investigacions, facilitant allò que se'ls hi demani amb finalitat d'aconseguir una correcta resolució del cas.

5. Prevenció

La prevenció és un element central d'aquest protocol i una responsabilitat compartida per totes les persones que formen part dels Castellers de Badalona. Prevenir les violències implica actuar de manera proactiva per generar entorns segurs, respectuosos i inclusius, reduint les situacions de risc i promovent relacions basades en el respecte, el consentiment i la corresponsabilitat.

Les accions preventives tenen com a finalitat principal sensibilitzar la colla, dotar-la d'eines per identificar conductes inadequades o discriminatòries, i fomentar una cultura col·lectiva que no normalitzi ni toleri cap forma de violència.

Sensibilització i formació

- La colla podrà promoure sessions formatives periòdiques adreçades a totes les persones que en formen part, amb especial atenció a la perspectiva de gènere i interseccionalitat, les violències masclistes, sexuals i LGTBIQA+fòbiques, el consentiment i límits personals i la prevenció de violències en entorns festius i de lleure.
- Es procurarà facilitar formació específica a les persones que ocupin càrrecs de responsabilitat o visibilitat, amb l'objectiu de garantir una actuació adequada i coordinada davant possibles situacions de risc.
- Les noves incorporacions a la colla hauran de rebre una formació bàsica sobre l'existència d'aquest protocol, els seus principis i els circuits d'actuació disponibles.

Comunicació i cultura interna

- La colla vetllarà per l'ús d'un llenguatge respectuós i no discriminatori en totes les comunicacions internes i externes, així com en els materials gràfics, digitals i promocionals. A més, es promourà l'ús de falques preventives en els ambients festius organitzats per la colla.
- Es revisaran les dinàmiques internes, les activitats socials i festives i els continguts que s'hi utilitzin per evitar la reproducció d'estereotips, actituds masclistes, LGTBQIA+fòbiques, racistes o qualsevol altra forma de discriminació.
- Es fomentarà un clima de confiança que permeti expressar incomoditats, dubtes o situacions de risc de manera segura, sense por a represàlies ni a ser qüestionades.
- Es constitueix una **Bústia de Comunicacions** mitjançant el correu electrònic de la Comissió d'Equitat, en el qual es podran dipositar dubtes, preguntes, queixes o suggeriments a través d'un formulari.

Identificació de situacions de risc

- La colla promourà que totes les persones siguin agents actius en la detecció de conductes inadequades o potencialment violentes, entenent que la prevenció no recau únicament en els òrgans específics.
- Es prestarà especial atenció als espais i moments amb risc potencial més alt, com ara:
 - Activitats festives o lúdiques.
 - Actuacions i diades.
 - Desplaçaments i viatges.
 - Espais informals vinculats a la vida de la colla.
- La Comissió d'Equitat podrà elaborar orientacions o materials de suport (espais de cures, etc.) per facilitar la identificació precoç de situacions de risc.

Presència de referents i espais segurs

- En els assajos i diades es procurarà la presència d'una persona de la Comissió d'Equitat identificable amb un braçalet blanc. Aquestes persones referents tindran la funció d'oferir un espai segur i atent davant de possibles situacions de violència. També podrà proporcionar informació sobre el protocol, atendre consultes o demandes d'acompanyament i detectar possibles situacions de risc i activar, si escau, els mecanismes pertinents.
- També es procurarà la presència de persones referents identificables en les activitats organitzades per la colla, especialment aquelles de caràcter festiu o amb participació oberta.
- En activitats no organitzades per la colla, se seguiran les indicacions de les persones referents de l'entitat organitzadora. En cas que no n'hi hagi, la nostra Comissió actuarà com a tal, sempre amb l'autorització de l'entitat organitzadora.

- La identificació i comunicació amb les persones referents es farà de manera discreta i respectuosa, garantint la seguretat i la confidencialitat.

Revisió i millora contínua

- Les mesures preventives seran objecte de seguiment i revisió periòdica, amb l'objectiu d'adaptar-les a la realitat de la colla i a l'evolució del context social.
- La Comissió d'Equitat proposarà formacions periòdicament i processos d'autoavaluació (tan interns com en l'àmbit de colla) per tal de millorar i adaptar la seva activitat.
- La Comissió d'Equitat pot recollir propostes, suggeriments o incidències relacionades amb la prevenció, i traslladar-les als òrgans corresponents per a la seva valoració.

6. Procediments d'abordatge de casos de violència

Aquests protocols estableixen les pautes a seguir quan es detecti o es comuniqui una situació de violència, assetjament o discriminació en l'àmbit dels Castellars de Badalona. El seu objectiu és garantir una resposta ràpida, coordinada i respectuosa amb els drets de totes les persones implicades, posant al centre la protecció i l'acompanyament de la persona agredida. L'apartat es divideix en un Protocol d'Actuació dirigit a membres de la colla, un Protocol d'Actuació per a la Comissió d'Equitat i un Protocol d'Informe posterior al cas a seguir per la Comissió d'Equitat. El procediment d'abordatge s'articula en les fases següents: detecció d'una situació de risc, comunicació a la Comissió d'Equitat, activació del protocol si s'escau, atenció a la persona agredida i intervenció amb la persona presumpta agressora. Posteriorment, es passarà a la recopilació de dades i realització de l'informe, i a l'adopció de mesures per part dels òrgans corresponents.

6.1. Protocol d'Actuació per a membres de la colla

Actuar davant una possible situació de violència és una responsabilitat col·lectiva de totes les persones de la colla. Encara que no es formi part de la Comissió d'Equitat ni s'ocupi cap rol específic dins la colla, **cal actuar sempre**, seguint el circuit que estableix aquest protocol, i amb l'objectiu de no empitjorar la situació ni posar ningú en risc.

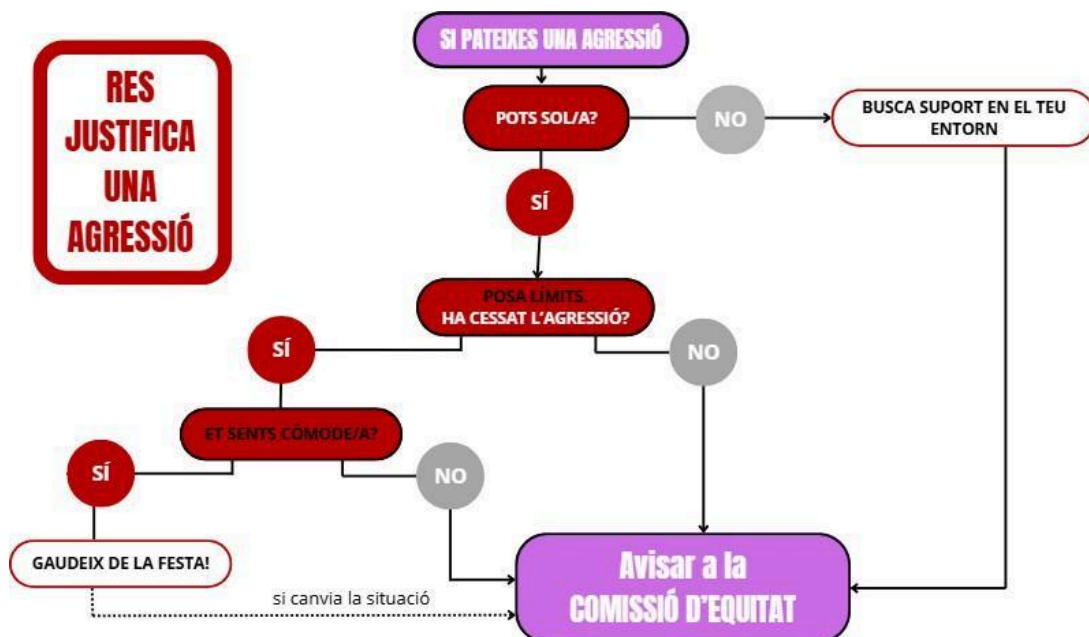
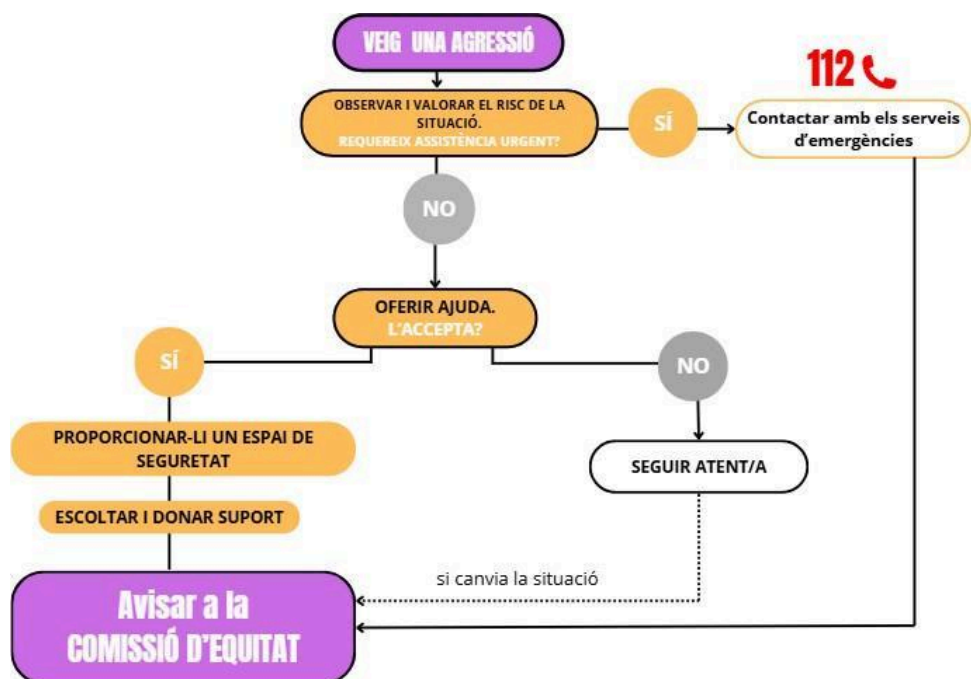
Observar i valorar el risc de la situació. Abans d'intervenir, cal observar amb atenció i valorar el nivell de risc per a la persona agredida; intentar identificar a la persona presumpta agressora i determinar si la situació requereix assistència urgent. En aquest cas, cal prioritzar la seguretat i contactar amb els serveis d'emergències.

Oferir ajuda. És important oferir ajuda de manera clara i respectant els temps i voluntat de la persona agredida. Si la persona diu que **NO vol ajuda**, s'ha de respectar la seva decisió sense pressionar. No obstant això, convé mantenir-se alerta observant la situació per si el context canvia.

3. Proporcionar un espai de seguretat. Cal procurar un espai segur, tranquil i allunyat de la persona presumpta agressora, evitant que la persona agredida se senti exclosa de l'activitat, assenyalada o exposada.

4. Escoltar i donar suport. Cal escoltar el relat de la persona agredida amb atenció, sense jutjar, qüestionar ni minimitzar. És important oferir suport emocional i no deixar mai sola la persona agredida.

5. Contactar amb la Comissió d'Equitat. Un cop estabilitzada la situació, cal informar la persona agredida de la possibilitat de contactar amb la Comissió d'Equitat. La intervenció de la Comissió es farà sempre d'acord amb el que desitgi la persona agredida, excepte en situacions de risc greu.

RES JUSTIFICA UNA AGRESIÓ

6.2. Protocol d'Actuació per a la Comissió d'Equitat

6.2.1. Detecció d'un cas de violència i comunicació a la Comissió d'Equitat

La primera fase del Protocol d'actuació comença amb la comunicació del cas a la Comissió d'Equitat, la qual pot efectuar-se mitjançant dues modalitats, segons el seu objectiu.

	COMUNICACIÓ INFORMAL	COMUNICACIÓ FORMAL
Finalitat	Compartir una situació, demanar orientació o comunicar un fet.	Activar l'actuació de la colla.
Forma de comunicació	Conversa informal, contacte anònim o a través de la Bústia de Comunicacions (especificant que és informal).	Comunicació explícita o a través de la Bústia de Comunicacions.No podrà ser anònima.
Registre	No genera un registre.	Queda registrada com a cas.
Activació del protocol	No (excepte reiteració).	Sí.
Intervenció de la Comissió	Escolta, assessorament, i detecció de possibles situacions de risc.	Valoració, informe i derivació a òrgans competents, ja siguin els propis de la colla o de fora si fos necessari i acompanyament.
Caràcter	Preventiu i orientador.	Procedimental i amb garanties.

Qualsevol persona que formi part de la colla, o que participi en activitats organitzades per aquesta, pot comunicar una situació de violència o conducta inadequada directament a la Comissió d'Equitat o a una persona referent identificada amb el braçilet blanc. La comunicació pot provenir de la persona agredida, d'una persona propera o testimoni, o de la detecció directa per part de la Comissió. Sempre que sigui possible, l'activació del protocol es farà amb el coneixement i consentiment de la persona agredida. No obstant això, en situacions de risc greu o que comprometin la seguretat col·lectiva, la Comissió d'Equitat podrà activar el protocol i prendre les mesures preventives per garantir un entorn segur.

Quan la Junta, com a òrgan, tingui coneixement de fets, situacions o conductes que puguin ser susceptibles de ser tractades en el marc del present protocol, tindrà l'obligació de posar-ho en coneixement de la Comissió d'Equitat de manera immediata, si la persona agredida ho autoritza. Aquesta derivació s'haurà de fer amb independència de la voluntat de la Junta d'actuar com a intermediària, i sense que aquesta assumeixi la gestió, valoració o decisió sobre el recorregut del cas. La funció de la Junta en aquests casos serà exclusivament la de canalitzar la informació cap a la Comissió d'Equitat, garantint així la correcta activació dels mecanismes previstos en el protocol. Aquest mecanisme té com a objectiu evitar que situacions que puguin implicar discriminacions o vulneracions de drets quedin desateses, així com protegir les persones que, per por a represàlies o activar mecanismes, optin per comunicar els fets a la Junta. La Comissió d'Equitat es reserva el dret d'activar el protocol quan ho consideri necessari.

Quan una altra comissió o òrgan de la colla hagi d'intervenir en una situació relacionada amb aquest protocol, podrà sol·licitar assessorament a la Comissió d'Equitat, respectant la confidencialitat i els límits competencials establerts.

La Comissió d'Equitat crearà un grup/cas de referència per a la situació de violència en qüestió, tant si ha estat comunicada a través de la Bústia, com si s'ha donat *in situ*. El grup/cas podrà canviar de membres pel que fa al seguiment i a l'elaboració de l'informe posterior al cas, sobretot per a aquells que s'hagin hagut de conformar en situacions d'urgència.

6.2.2. Atenció immediata de la persona agredida i mesures de protecció

Un cop detectada la situació, la prioritat serà garantir la seguretat física i emocional de la persona agredida. No s'ha de prendre cap decisió ni fer cap pas sense haver informat i tenir el consentiment d'aquesta. Les persones integrants de la Comissió d'Equitat:

- Oferiran un espai tranquil i segur, allunyat de la persona presumpta agressora.
- Practicaran una escolta activa i respectuosa.
- Evitaran qualsevol judici de valor o qüestionament del relat.
- Informaran de manera clara sobre les opcions disponibles, oferint la màxima confidencialitat.

Si la situació es produeix durant una activitat o esdeveniment, es podran adoptar mesures immediates com:

- Separar la persona presumpta agressora de la persona agredida de l'espai on es trobi l'agredida.
- Sol·licitar suport extern si és necessari (serveis mèdics, emergències, etc.).

En situacions d'urgència, com ara agressions físiques o sexuals en les quals hi hagi necessitat d'atenció sanitària immediata, estat d'ansietat o xoc, entre d'altres, es procedirà a la derivació immediata als serveis especialitzats corresponents de la ciutat.

La persona agredida serà informada dels **recursos externs d'atenció i denúncia** disponibles (serveis especialitzats, sanitaris, policials o judicials), perquè pugui decidir lliurement si vol accedir-hi. També se l'informarà de la importància de preservar possibles proves (missatges, correus, fotografies o registres de trucades) en cas que en un futur decideixi iniciar un procediment formal. En situacions de violència sexual se li recomanarà, sempre que sigui possible, acudir a un servei mèdic abans de netejar-se o canviar-se de roba.

Si la persona agredida, havent estat degudament informada dels passos que es poden seguir des de la Comissió d'Equitat, accedeix a tirar endavant el protocol, es crearà un grup/cas de referència (vegeu apartat 6.3).

6.2.3. Intervenció amb la persona presumpta agressora

La intervenció amb la persona presumpta agressora té com a objectiu aturar la situació de violència, garantir la seguretat de la persona agredida i evitar la reiteració de conductes. La intervenció ha de ser proporcional, clara i respectuosa, i s'ha de tenir en compte que les interventores han de ser com a mínim dues persones i, a ser possible, que tinguin poca relació amb ambdues parts (escollides per la Comissió d'Equitat). Aquesta intervenció no té caràcter sancionador, sinó preventiu i de contenció immediata.

1. Separació i comunicació

Les persones interventores demanaran a la persona presumpta agressora que s'allunyi de l'espai on s'han produït els fets (evitant el contacte amb la persona agredida) i li comunicaran de la forma més neutral i serena possible que està violentant a una altra persona.

2. Rectificació de la conducta o sortida de l'espai

Es comunicarà a la persona presumpta agressora que cessi l'actitud i que es disculpi, sempre que la víctima ho vulgui. Si la persona presumpta agressora no accedeix o no reconeix els fets, es prendran les mesures cautelars necessàries. En cas que es negui a fer-ho, mostri una actitud violenta o no col·labori, se sol·licitarà suport al personal de seguretat del recinte o, si escau, als cossos de seguretat pertinents.

En cas que la persona agredida expressi la voluntat de no coincidir amb la persona presumpta agressora, es prioritzarà la seva protecció.

6.3. Protocol d'Informe posterior al cas per a la Comissió d'Equitat

6.3.1 Registre d'informació

Un cop atesa la situació de violència immediata, es passa a la segona fase del Protocol d'actuació. Aquest procés té com a objectiu oferir suport, valorar la situació amb criteris clars i coordinar les actuacions necessàries per a garantir l'acompanyament a la persona agredida i el seguiment i resposta adequat al cas.

El primer pas implica la creació del grup/cas de referència per al cas en qüestió. S'ha de tenir en compte que les persones integrants d'aquest grup/cas, en la mesura del possible, han de ser 2-3 persones amb unes condicions en particular:

- Tenir una relació cordial però sense conflicte d'interès (ni amistat propera, ni relació amorosa, ni familiar) amb la persona agredida ni amb la presumpta agressora.
- Garantir la confidencialitat.
- Garantir la imparcialitat i rigorositat amb els protocols.
- Disposar de formació mínima pel cas en concret.
- Disposar de temps i disponibilitat per poder gestionar el cas.

El grup/cas s'encarregarà de dur a terme un **registre de la informació** mitjançant la fitxa de recollida de dades (Annex 2). Aquesta eina permet documentar els fets de manera ordenada i facilitar la valoració del cas. Les persones de referència encarregades de recollir la informació han de vetllar perquè la informació es reculli de manera objectiva, sense judicis de valor ni pressió. A partir d'aquesta informació, la Comissió d'Equitat valorarà la gravetat de la situació per a la realització de l'informe i el seguiment del cas. Tant la persona agredida com la persona presumpta agressora tindran dret a ser escoltades i a exposar la seva versió dels fets en entrevistes.

En un termini màxim d'un mes des de la seva constitució, el grup/cas de referència haurà d'elaborar i transmetre a l'organisme corresponent un informe amb el resultat de les actuacions dutes a terme. Aquest informe tindrà caràcter oficial i recollirà les conclusions a què s'hagi arribat, així com les mesures correctores que es considerin oportunes.

L'informe haurà d'incloure, com a mínim, la identificació de les persones implicades; la relació de les persones que han participat en el procés de redacció de l'informe; una descripció de la denúncia, antecedents del cas i circumstàncies que l'envolten; un resum de les actuacions i entrevistes dutes a terme, les proves recollides i els fets rellevants constatats (sota sol·licitud, per a garantir la confidencialitat, el contingut de les entrevistes a testimonis s'inclourà de manera anonimitzada, sense identificar les persones declarants, indicant únicament si de les manifestacions es desprèn o no la constatació dels fets investigats); les circumstàncies agreujants detectades; i les mesures proposades i conclusions finals.

6.3.2 Faltes del Reglament de Règim Intern

A continuació, incorporem una taula amb exemples orientatius d'aplicació d'alguns apartats de faltes del RI. Recollim alguns supòsits que il·lustren com aquest protocol podria aplicar aquests apartats en situacions concretes.

<u>11.4.1 Lleus</u>	
4.1.1 incorrecció amb el públic, amb els companys i amb les altres colles.	Acusar amb el dit davant dels ulls, acusar d'infidelitat, anomenar amb adjectius degradants, desautoritzar, fer sentir incompetent, ignorar, infantilitzar, insultar, interrompre, jutjar la persona, manifestar gelosia i sospita, menysprear, menystenir, mostrar prepotència per la posició o càrrec que es té, ridiculitzar, tractar amb paternalisme, tractar despectivament; agressions a través de les xarxes socials, controlar les relacions amb els altres, iniciar rumorologia sobre la persona, invisibilitzar i potenciar rumorologia o crítiques sobre la persona; fer burles o bromes sexistes, fer comentaris imposant l'heterosexualitat o donant-la per suposada, fer referència als genitals per parlar d'un gènere, reforçar els estereotips de gènere; fer comentaris discriminatoris sobre la sexualitat, fer comentaris lascius o obscens, fer mirades lascives, fer preguntes discriminatòries sobre la sexualitat; envair l'espai personal, parlar molt a prop de forma intimidatòria, tocaments no sexuals no desitjats, i similars.

11.4.2 Greus	
11.4.2.2 Les activitats persuasives per coaccionar altres membres i crear un ambient conflictiu a la Colla.	Acostaments o insinuacions de ball sense consentiment, anar darrere d'una persona de forma repetitiva o seguir-la, insistir a anar a un altre lloc; demanar insistentment un petó o qualsevol forma de contacte físic, pressionar o fer alguna cosa de caràcter sexual o amb intencions sexuals, i similars.
11.4.2.5 Qualsevol mena de baralla o agressió.	Acorralar, agafar amb força, aïllar, arraconar, assetjar, escopir, fer la traveta o empènyer algú perquè caigui, llençar objectes, pessigar, retenir momentàniament, i similars.
11.4.2.8 Les accions motivades per discriminació per raó de naixença, raça, sexe, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.	Amençar, banalitzar, burlar-se, exigir obediència, fer xantatge, qüestionar les capacitats, utilitzar un problema o una condició de la persona agredida en contra d'ella (diversitat funcional, malaltia, etc.); fer pressió social, difondre per xarxes socials imatges, vídeos o continguts personals (no sexuals) sense el consentiment de la persona; cosificar (fer servir el cos com a reclam, fer comentaris sobre l'aspecte físic, etc.), qüestionar el tipus de vestimenta; fer bromes sobre les agressions, la perspectiva de gènere, les persones LGTBIQA+, l'ètnia o l'origen d'una persona, ús de llenguatge o imatges discriminatoris; fer bromes sobre les accions que dugui a terme la Comissió d'Equitat. Tots aquests casos i similars, amb motiu de discriminació per raó de naixença, raça, sexe, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.
11.4.3 Molt greus	
11.4.3.5 No respectar el cos dels altres.	Assetjament per orientació sexual, exhibicionisme sexual, explicar intimitats sexuals sense consentiment, forçar pràctiques sexuals no desitjades, obligar a realitzar pràctiques sexuals no consentides, pressionar a practicar sexe no segur, prendre represàlies si la persona no accedeix a tenir relacions sexuals, tocaments sexuals no desitjats (abús), violació, xantatge sexual; agafar pel coll, cremar, donar cops de peu, donar cops de puny, immobilitzar, mossegar, retenir o tancar, tallar; amenaçar amb el suïcidi i amenaçar de mort; difondre imatges o vídeos de la persona amb contingut sexual, fer fotos o vídeos sense consentiment; encobrir de manera premeditada o reflexiva una agressió; subministrar substàncies que anul·len la voluntat i la consciència de les persones; no notificar un cas d'agressió sexual infantil, i similars.

<p>11.4.3.6 Les accions motivades per discriminació per raó de naixença, raça, sexe, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social per part dels membres de la</p>	<p>Amençar, banalitzar, burlar-se, exigir obediència, fer xantatge, qüestionar les capacitats, utilitzar un problema o una condició de la persona agredida en contra d'ella (diversitat funcional, malaltia, etc.); fer pressió social, difondre per xarxes socials imatges, vídeos o continguts personals (no sexuals) sense el consentiment de la persona; cosificar (fer servir el cos com a reclam, fer comentaris sobre l'aspecte físic, etc.), qüestionar el tipus de vestimenta; fer bromes sobre les agressions, la perspectiva de gènere, les persones LGTBIQA+, l'ètnia o</p>
---	---

Junta o de la Tècnica.	l'origen d'una persona, ús de llenguatge o imatges discriminatoris; fer bromes sobre les accions que dugui a terme la Comissió d'Equitat. Tots aquests casos i similars, amb motiu de discriminació per raó de naixença, raça, sexe, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social per part dels membres de la Junta o la Tècnica.
------------------------	---

6.3.3 Circumstàncies agreujants i atenuants

Es consideraran circumstàncies **agreujants** aquells factors que incrementen la gravetat d'una conducta o el seu impacte sobre la persona afectada o el col·lectiu. Aquestes poden comportar la valoració d'una gravetat més elevada de la falta.

- Reiteració o persistència de la conducta.
- Relació de poder, jerarquia o dependència, formal o informal, entre les persones implicades.
- Negativa a cessar la conducta un cop advertida o requerida.
- Intimidació, amenaça, coacció o represàlia, explícita o implícita.
- Premeditació, planificació dels fets, o actuació deliberada.
- Aprofitament d'una situació de vulnerabilitat de la persona afectada (edat, estat emocional, diversitat funcional, malaltia, consum de substàncies, situació econòmica o social).
- Difusió pública o ampliada dels fets, especialment a través de xarxes socials o canals interns.
- Caràcter discriminatori de la conducta, per raó de gènere, orientació sexual, identitat o expressió de gènere, origen, ètnia, edat o altres condicions personals o socials.
- Encobriment, complicitat o inacció conscient de terceres persones promogut per la persona presumpta agressora.
- Revictimització o manca de cura durant el procés del cas.
- Impacte greu sobre la salut, el benestar o la participació de la persona afectada o sobre la convivència del col·lectiu.
- Existència d'antecedents o de conductes similars prèvies, encara que no formalitzades.
- No col·laborar o entorpir els mecanismes del protocol, incloent-hi la disponibilitat a participar en processos d'investigació.
- Que la persona agredida sigui menor d'edat.

Es consideraran circumstàncies **atenuants** aquells factors que, sense eximir de responsabilitat, poden modular la valoració de la conducta o la resposta adoptada. La concurrència de circumstàncies atenuants podrà tenir-se en compte en la valoració del cas, sense que en cap cas suposi la justificació de la conducta ni la negació del dany causat. Les circumstàncies agreujants que pugui cometre la persona agredida envers la presumpta agressora, no es consideraran atenuants, però es tindran en compte com a possible cas independent.

- Reconeixement dels fets, assumpció de responsabilitat i rectificació espontània, especialment quan es produeixen abans de requeriments formals.
- Cessament immediat de la conducta un cop assenyalada, sense oposició ni resistència.
- Voluntat de reparació del dany, sempre que sigui adequada, no imposada i amb el consentiment de la persona agredida.
- Caràcter puntual de la conducta, sense reiteració ni antecedents previs, en casos lleus.
- Manca d'intencionalitat, en casos lleus.
- Afectació limitada o impacte reduït, valorat principalment des del relat de la persona agredida.
- Participar activament de les mesures restauratives proposades en la resolució del cas.

6.3.4 Resolució de l'informe

Un cop rebut l'informe oficial del grup/cas de referència de la Comissió d'Equitat, la Comissió Reglamentària resoldrà el cas, amb l'aprovació de la Junta, en el termini màxim establert pel Reglament de Règim Intern, atenent el contingut i les conclusions de l'informe. En comunicar la resolució del cas, s'informarà ambdues parts que, en cas de disconformitat amb la resolució o amb la gestió, podran recórrer als òrgans reglamentaris corresponents en un termini estipulat pels Estatuts de l'entitat, és a dir, trenta dies hàbils.

La Comissió d'Equitat té la potestat de proposar mesures d'acompanyament, correctores o protectores dins la colla per reparar els danys i prevenir noves situacions, independentment de quin sigui el resultat de la resolució del cas. sempre que aquestes mesures siguin compatibles amb el Reglament de Règim Intern i aprovades pels òrgans competents de la colla: Comissió Reglamentària i Junta.

Algunes d'aquestes mesures poden ser:

- Propostes de reorganització d'espais, posicions en castells, dinàmiques o rols, amb l'objectiu de prevenir situacions de risc o contacte no desitjat.
- Mesures cautelars no sancionadores, com per exemple, la recomanació d'evitar determinats espais o activitats, limitació de la participació temporal mentre es resol un cas, suspensió temporal de tasques, entre d'altres.

6.3.5. Seguiment del cas

El grup/cas es mantindrà durant un període de seguiment posterior a la resolució, amb l'objectiu de garantir el benestar de la persona agredida i verificar el compliment de les mesures adoptades. La durada del seguiment s'adaptarà a cada situació concreta i finalitzarà quan es consideri restablerta la situació i resolts els danys derivats dels fets.

Es podran tenir en compte casos que no hagin estat tractats, dins del termini de vigència que estableix el Reglament de Règim Intern.

7. Acompanyament i espai de cures

7.1. Acompanyament

L'objectiu de la Comissió, tal com s'ha esmentat anteriorment, és garantir que totes les persones membres de la colla se sentin segures i respectades en totes les activitats en què participa la colla. Per assolir aquest objectiu, és fonamental l'acompanyament de les persones implicades en un cas, especialment de la persona agredida, i l'adopció de mesures restauratives amb la persona presumpta agressora, atenent-se a les necessitats específiques de cada situació.

L'acompanyament s'activarà tant en casos de comunicacions informals com formals, i es desenvoluparà dins del marc d'actuació de la colla, d'acord amb el present protocol.

7.1.1. Acompanyament dins del marc d'actuació de la colla

La comissió informarà la persona agredida de les diferents possibilitats d'actuació que es poden dur a terme en els diversos espais en què participa la colla. Aquestes mesures poden incloure actuacions protectores en assajos, actuacions o activitats (com ara la separació de determinades persones en espais concrets, entre d'altres) o, en casos de gravetat més elevada, la proposta d'inici d'un procediment disciplinari d'acord amb els Estatuts i el Reglament de Règim Intern.

Es procurarà que les persones de referència de la Comissió siguin les mateixes al llarg de tot el procés d'acompanyament, amb l'objectiu de garantir coherència en la gestió, confiança i confidencialitat.

Tant la persona agredida com la persona presumpta agressora seran informades de la gestió del cas, de les actuacions que es prevegin i de les decisions que es vagin adoptant durant el procés, respectant en tot moment els límits de confidencialitat. Les decisions que afectin directament la persona agredida es prendran tenint en compte la seva voluntat i consentiment, sempre que no entrin en conflicte amb l'obligació de garantir la seguretat col·lectiva. En comunicar la resolució del cas, s'informarà ambdues parts que, en cas de disconformitat amb la resolució o amb la gestió, podran recórrer als òrgans reglamentaris corresponents en un termini de deu dies hàbils.

7.1.2. Mesures restauratives

La comissió vetllarà en tot moment pel benestar de les persones implicades en el cas, amb una atenció especial a la persona agredida. Quan sigui possible i adequat, es valorarà adoptar una via restauradora, sempre que aquesta no comprometi la seguretat ni el benestar de la persona agredida, no impliqui un perjudici addicional i es compti amb el consentiment lliure i informat de la persona agredida per a dur-les a terme.

Les mesures restauratives són actuacions de caràcter no sancionador orientades a la reparació del dany causat, la prevenció de la reiteració de conductes i la preservació d'entorns segurs dins la colla. Aquestes mesures tenen una funció complementària als procediments disciplinaris regulats pel Reglament de Règim Intern i no els substitueixen en cap cas.

Dins del marc d'actuació de la colla, i sempre amb caràcter orientatiu, es podran proposar les següents mesures restauratives:

- Reconeixement del dany i disculpa.
- Compromisos concrets de canvi de conducta, amb seguiment per part de la Comissió.
- Espais de diàleg o trobades mediades, facilitades per la Comissió d'Equitat o per persones formades.
- Campanyes formatives o de sensibilització, com la participació en accions formatives relacionades amb convivència, gènere o prevenció de violències.

La definició de les mesures restauratives es realitzarà cas per cas, tenint en compte la gravetat dels fets, el seu impacte, les circumstàncies agreujants o atenuants i la voluntat de les persones implicades. La Comissió podrà proposar aquestes mesures als òrgans competents i acompanyar-ne l'aplicació. Les mesures adoptades hauran de ser proporcionades, temporals i revisables, i el seu seguiment es realitzarà de manera confidencial i respectuosa.

7.1.3. Acompanyament a través de vies i canals oficials

La Comissió facilitarà a la persona agredida informació sobre els recursos i canals oficials disponibles (serveis sanitaris, serveis especialitzats, recursos jurídics o psicològics, entre d'altres) que puguin oferir atenció especialitzada i assessorament. Així mateix, podrà oferir suport i orientació en els processos que la persona decideixi iniciar, sense substituir en cap cas la intervenció dels serveis professionals corresponents.

7.2. Espai de cures

L'espai de cures és un element fonamental de la tasca de la Comissió d'Equitat i té com a finalitat garantir entorns segurs, respectuosos i confidencials per les persones membres de la colla. Aquests espais permeten que les persones afectades puguin expressar-se i ser escoltades en relació amb les situacions viscudes, així com afavorir el benestar emocional i la prevenció de situacions de

sobrecàrrega. La comissió treballarà de manera continuada per crear i reforçar xarxes internes de suport i confiança dins de la colla, tant amb les persones que formen part de la Comissió com amb la resta de membres.

Els espais de cures procuraran organitzar-se de manera puntual amb l'objectiu de detectar i pal·liar malestars i facilitar la comunicació i expressió emocional. Totes aquelles persones que sentin o vegin la necessitat de participar en un espai així en un moment determinat, podran comunicar-se amb la Comissió d'Equitat per mitjà de converses directes o de la Bústia de Comunicacions. Sempre que es consideri adequat, es recomanarà que aquests espais siguin no-mixtes per afavorir un clima de seguretat i confiança, i es desenvoluparan de forma voluntària, amb confidencialitat i respecte mutu.

8. Serveis, entitats i telèfons d'assistència

- Telèfon d'emergències gratuït: **112**
- Telèfon d'atenció a víctimes de maltractaments per violència de gènere (Ministerio de Igualdad, Gobierno de España): **016**
- Telèfon d'atenció a víctimes de violència de gènere de l'Institut Català de Dones: **900 900 120**
- Infància Respon gratuït: **116 111**
- Servei d'atenció a víctimes de discriminació racial o ètnica (Movimiento por la Paz - Ministerio de Igualdad, Gobierno de España):
<https://www.mpdl.org/nuestra-ong/equipo/sedes#sthash.mY9VMtvU.dpbs>
 - Telèfon gratuït: **021**
 - Correu de denúncies: asistenciavictimasracismo@igualdad.gob.es
 - En persona: Carrer Mendez Nuñez 33, Local 2, 08911 Badalona
- Línia d'atenció a la conducta suïcida (Ministerio de Sanidad, Gobierno de España): **024**
- Xarxa de serveis d'atenció a dones i col·lectiu LGTBIQA+ (SAI / SIAD):
 - Barcelona: **900 922 357 / 935 517 717**
 - Tarragona: **977 296 279 / 977 24 45 00**
 - Girona: **972 222 478 / 972 419 647**
 - Lleida: **973 054 800 / 973 054 800**
- SOS Racisme: <https://sosracisme.org/>
 - Telèfon de denúncies: **934 126 012**
 - Correu de denúncies: denuncia@sosracisme.org

- Observatori contra l'homofòbia: <https://observatori.cat/ca/inici/>
- Fundació Vicki Bernadet: <https://fbernadet.org/>
- Conexus: <https://conexus.cat/>
- Unitat d'atenció a la salut sexual i reproductiva (ASSIR) de l'Institut Català de Salut: <https://salutintegralbcn.gencat.cat/ca/ambits/atencio-a-la-salut-sexual-i-reproductiva-assir/>
- Oficina d'informació de l'Institut Català de les Dones (ICD): http://dones.gencat.cat/ca/ambits/atencio_dones
- Directori de recursos per a l'abordatge de les violències masclistes de l'Institut Català de Dones: <https://dones.gencat.cat/ca/directori-recursos/index-serveis/>
- Centre Jove d'Atenció a les Sexualitats (CJAS): <https://centrejove.org/>
- Comité Español de Representantes de Personas con Discapacidad: <https://www.cermi.es/>
- Comitè Català de Representants de Persones amb Discapacitat, COCARMÍ: <https://www.cocarmi.cat/>

Annex 1. Definicions i conceptes de referència

Agressió sexual: ús de la violència física i sexual exercida contra les dones determinada per l'ús premeditat del sexe com a arma per demostrar poder i abusar-ne (article 5, Llei 5/2008).

- **Tipus bàsic** (article 178, Codi Penal). Atemptar contra la llibertat sexual d'una persona sense el seu consentiment.
- **Violació** (article 179, Codi Penal). Modalitat agreujada d'agressió sexual en què hi ha un accés carnal vaginal, anal o bucal, o introducció de membres corporals/objectes en aquestes vies.

Assetjament sexual: qualsevol comportament verbal, no verbal o físic no desitjat d'índole sexual que tingui com a objectiu o produeixi l'efecte d'atemptar contra la dignitat d'una persona o de crear-li un entorn intimidatori, hostil, degradant, humiliant, ofensiu o molest (article 5, Llei 5/2008).

Assetjament per raó de sexe: qualsevol comportament que, per motiu del sexe d'una persona, s'exerceix amb la finalitat d'atemptar contra la seva dignitat o la seva integritat física o psíquica o de crear-li un entorn intimidador, hostil, degradant, humiliant, ofensiu o molest, o que provoca aquests mateixos efectes (Llei Orgànica 3/2007 i Llei 17/2015).

Binarisme (model binari): model que estableix dos únics gèneres, el masculí i el femení, i els associa a dos únics sexes possibles, el masculí i el femení. Aquest model exclou identitats i expressions de gènere diverses, així com a les persones amb cossos no normatius.

Bretxa de gènere: es refereix a les diferents posicions d'homes i dones i a la desigual distribució de recursos, accés i poder en un context donat. Com menor sigui la diferència, més a prop estarem de la igualtat. Constatar una bretxa de gènere significa normalment que hi ha una desigual distribució on el col·lectiu que pertany al gènere femení forma el grup que queda amb menys recursos, poder, etc.

- **Bretxa salarial:** diferències salarials entre dones i homes, tant en l'exercici de treballs iguals com la produïda en els treballs "feminitzats".
- **Bretxa tecnològica o digital:** desigualtats entre dones i homes en la formació i en l'ús de les noves tecnologies.

Capacitisme: sistema de creences, actituds i pràctiques que discriminen o menystenen les persones per motius de diversitat funcional o discapacitat, situant-les en una posició d'inferioritat i limitant-ne l'autonomia, la participació i l'accés als drets.

Consentiment sexual: aprovació lliure, entusiasta, específica, informada i reversible que es concreta en el consens sobre el moment, el lloc, la durada, el tipus de pràctica sexual, la persona o persones amb qui es practica i les precaucions que es tenen. Tota pràctica sexual ha de ser consensuada, consentida i desitjada. Només s'entendrà que hi ha consentiment quan s'hagi manifestat lliurement mitjançant actes que, tenint en compte les circumstàncies del cas, expressin de manera clara la voluntat de la persona. Qualsevol pràctica sexual que no es desitja, que no es consent, sobre la qual no es decideix conjuntament i en llibertat, és violència sexual.

Cultura de la violació: entorn en què la violència sexual està normalitzada i en què el temor de les dones a patir algun tipus de violència sexual és constant. La cultura de la violació minimitza la gravetat de les violències sexuals i les considera intrínseques a les relacions entre els sexes.

Cures: conjunt de tasques, temps, responsabilitats i relacions necessàries per garantir el benestar, la sostenibilitat de la vida i el funcionament quotidià de les persones, les llars i els col·lectius. Inclou tant les cures materials (alimentació, neteja, salut, atenció física) com les emocionals i relacionals (acompanyament, escolta, suport, contenció emocional).

Discriminació: tracte desigual, exclusió o limitació de drets basada en característiques personals o socials, amb l'efecte de vulnerar la dignitat o la participació plena d'una persona.

Doble jornada: situació de moltes dones que, a més de l'activitat laboral, assumeixen majoritàriament el treball domèstic i de cures. Aquesta càrrega simultània comporta una manca de temps propi i s'estén al llarg de tot el cicle vital, especialment a través de la cura de fills i filles i, cada vegada més, de persones grans.

Edatisme: discriminació o el tracte desigual cap a les persones per raó de la seva edat, especialment envers persones joves o persones grans, que es manifesta mitjançant estereotips, menysteniment, exclusió o limitació de drets i oportunitats.

Empoderament: procés que parteix de la capacitat de decidir de la persona sobre la pròpia vida i el seu entorn, de comprendre les desigualtats que hi ha establertes a l'arrel de la societat patriarcal i de convèncer-se de la necessitat que les relacions siguin igualitàries.

Enfocament en drets humans: enfocament que posa al centre el desenvolupament de les persones amb la finalitat de transformar les desigualtats existents, per així assolir la justícia social i la igualtat efectiva entre totes les persones. És un marc conceptual i d'anàlisi que busca analitzar i eliminar les causes estructurals que provoquen vulneració dels drets humans, desigualtats i discriminació envers les dones, en tots els àmbits (econòmic, laboral, polític, social, cultural).

Estereotips de gènere: conjunt d'idees, prejudicis i estigmes que s'adjudiquen socialment a les persones segons el seu sexe biològic. Són etiquetes que simplifiquen les realitats individuals identitàries a partir de la normativitat cultural establerta. Poden ser desmuntades per mitjà de la sensibilització, la reflexió i, sobretot, l'educació.

Feminisme: corrent de pensament que aglutina un conjunt de moviments i ideologies, tant polítiques, com culturals i econòmiques, amb l'objectiu fonamental d'aconseguir la igualtat de gènere i la transformació de les relacions de poder entre homes i dones.

Gènere: construcció social i cultural que fa referència al conjunt de rols, expectatives, identitats i expressions associades a les persones en funció de com s'identifiquen i són reconegudes socialment. El gènere no és el mateix que el sexe assignat en néixer i pot variar al llarg del temps i segons el context cultural.

- **Expressió de gènere:** fa referència a la manera com una persona manifesta el seu gènere a través de l'aparença, el comportament, la manera de parlar o d'expressar-se. Pot o no correspondre amb les expectatives socials associades al gènere i no determina la identitat ni l'orientació sexual.
- **Identitat de gènere:** fa referència a la vivència corporal i personal del gènere amb el qual una persona s'identifica, que pot coincidir o no amb el sexe assignat en néixer. És una experiència subjectiva i autodeterminada, i pot mantenir-se estable o variar al llarg del temps. Existeixen diferents identitats de gènere, com per exemple: dona cis/transgènere, home cis/transgènere, gènere no-binari, gènere fluid, agènere i bigènere.

Heteronormativitat: norma i cultura social que considera les característiques i la identitat heterosexual com a orientació normal i acceptable, i per tant que totes les altres conductes i relacions afectivosexuals com desviacions d'aquesta norma.

Hipersexualització: Consisteix a ressaltar els atributs sexuals de la persona, principalment nenes i dones, per sobre de qualsevol altra qualitat i convertint aquesta en un objecte. Alguns exemples són els pits i els malucs, però també el maquillatge, la postura o la vestimenta.

Interseccionalitat: es refereix a l'estudi de la interconnexió i la intersecció entre diferents formes d'opressió i discriminació, com el racisme, el sexisme, la LGTBQIA+fòbia, la xenofòbia o el capacitisme, entre altres. Reconeix que les persones poden experimentar múltiples formes d'opressió i discriminació simultàniament, i que aquestes formes d'opressió no són independents entre si, sinó que s'entrellacen i interactuen.

Intersectorialitat: relatiu a la implicació de diversos sectors professionals (sanitat, salut, educació, seguretat, serveis de dones, justícia, etc.) per tal de garantir un abordatge integral de les violències sexuals. Aquest abordatge requereix espais de coordinació efectius que tinguin en compte la responsabilitat dels diversos sectors socials en la prevenció i reparació d'aquestes violències.

LGTBQIA+fòbia: qualsevol actitud, conducta o expressió de rebuig, discriminació o violència envers persones per la seva orientació sexual, identitat o expressió de gènere. Les sigles corresponen a: lesbianes, gais, trans, bisexuals, intersexuals, *queers* i asexuals i el terme agrupa la lesbofòbia, la gaifòbia, la transfòbia, la bifòbia, la interfòbia, la queerfòbia, acefòbia, etc.

Masclisme: opinió, disposició o pràctica que diferencia de manera negativa el fet de ser dona. No atempta únicament sobre les dones, sinó també sobre aquells homes que no compleixen les normes i els comportaments hegemònics suposadament adscrits als homes o a la masculinitat normativa.

Orientació sexual: desig afectiu o sexual que tenim les persones cap als altres. La tendència és considerar les relacions heterosexuals tradicionals com la norma i totes les altres conductes i relacions afectivosexuals com desviacions d'aquesta norma (homosexuals, bisexuals, pansexuals...).

Paritat: participació equilibrada de dones i homes en diferents espais de poder polític, econòmic i social, principalment en posicions de decisió.

Patriarcat: sistema social, cultural i estructural de relacions de poder que situa els homes, especialment cisgènere, en una posició de privilegi i dominació respecte a les dones i a altres

identitats de gènere. Aquest sistema es manifesta a través de normes, valors, institucions i pràctiques quotidianes que legitimen la desigualtat, la divisió sexual del treball, la desvaloració de les cures i la violència contra aquelles persones que no s'ajusten a les normes de gènere establertes.

Perspectiva de gènere: eina conceptual que busca aconseguir la igualtat d'oportunitats real i efectiva entre dones i homes en la societat, a partir de prendre en consideració de manera sistemàtica les diferències entre homes i dones en qualsevol activitat o àmbit i qüestionar el valor i els rols socialment atribuïts a cada sexe. Analitza sistemàticament les estructures i mecanismes que contribueixen a perpetuar aquestes relacions de desigualtat entre homes i dones per tal d'introduir canvis cap a l'equitat.

Racisme: conjunt d'actituds, conductes i estructures que discriminen, exclouen o jerarquitzen les persones en funció del seu origen, ètnia, color de pell, cultura o ascendència, i que perpetuen desigualtats i relacions de poder.

Revictimització: situació en què una persona que ha patit violència torna a patir dany a causa de respostes inadequades, qüestionaments, exposició pública o manca de cura durant el procés d'acompanyament.

Sexe: conjunt de característiques biològiques (com els cromosomes, els genitals, les hormones i l'anatomia reproductiva) que s'assignen a una persona en el moment del naixement. Aquest sexe assignat no determina ni la identitat de gènere, ni l'expressió de gènere, ni l'orientació sexual, i pot no reflectir la diversitat corporal existent. Habitualment, el sexe assignat pot ser masculí o femení, però també existeixen variacions biològiques del sexe, agrupades sota el terme intersexualitat, en què aquestes característiques no s'ajusten plenament a les categories binàries.

Sistema sexe-gènere: conjunt de normes socials, culturals i simbòliques que assignen rols, valors, expectatives i jerarquies a les persones a partir del sexe assignat en néixer. Aquest sistema estableix què s'espera de cada gènere, legitima desigualtats i organitza les relacions de poder entre homes, dones i altres identitats de gènere. El sistema sexe-gènere és l'estructura que sosté i perpetua el patriarcat, a través de la qual assigna rols, jerarquies de gènere i manté les desigualtats.

Sexisme: discriminació, menysteniment o exclusió per raó de sexe o gènere, on el que pertany a l'home o a allò masculí es considera superior al que és de la dona o femení.

Socialització del gènere: procés pel qual les persones aprenen i interioritzen, des de la infància i al llarg de la vida, les normes, rols, comportaments i expectatives socials associades al gènere. Aquest procés es produeix a través de la família, l'escola, els mitjans de comunicació, els grups d'amics i altres espais socials, i contribueix a la reproducció de desigualtats i estereotips de gènere.

Annex 2. Fitxa de recollida de dades

Persona de referència del grup/cas (*persona que omple la fitxa*):

Data de registre:

Estat del cas (*obert, en seguiment o tancat*):

Persona demandant (*només omplir si la persona que fa la demanda no és la mateixa que la presumptament agredida*)

- **Nom i cognoms:**
 - **Contacte** (*opcional*):
- **Edat:**
- **Relació amb la colla** (*membre/membre d'una altra colla/persona no castellera*):
- **Té alguna responsabilitat?**
- **Tipus de demanda** (*informació, assessorament, intervenció, suport psicològic, acompanyament...*):

Persona presumptament agredida

- **Nom i cognoms:**
 - **Contacte** (*opcional*):
- **Edat:**
- **Relació amb la colla** (*membre/membre d'una altra colla/persona no castellera*):
- **Té alguna responsabilitat?**
- **Tipus de violència** (*cultural, estructural, institucional, física, sexual, econòmica, psicològica, social, ambiental*):
- **Amb quins suports pot comptar?** (*xarxa de suport, amistats, familiar, suport psicològic...*):
- **Quines necessitats té?** (*què vol que la Comissió d'Equitat li ofereixi?*):
- **Consentiment** (*respecte a l'anonimat i la realització d'un procediment formal*):

Persona presumpta agressora

- **Nom i cognoms:**
 - **Contacte** (*opcional*):
- **Edat:**
- **Relació amb la colla** (*membre/membre d'una altra colla/persona no castellera*):
- **Té alguna responsabilitat?**

Descripció dels fets

- **Descripció de la/les agressions** (*descripció dels fets, dates, llocs, persones implicades...*):
- **Altres característiques**
 - **Caràcter dels fets** (*puntual o reiterat*):
 - **Antecedents coneguts:**
 - **Context relacional i espais compartits:**
- **Possibles testimonis:**
 - **Contactes** (*opcionals*):
- **Pot haver-hi altres persones de l'organització que pateixin situacions similars?**
- **S'han detectat violències d'intensitat lleu que es poden relacionar amb el cas?**

Impacte dels fets

- **Impacte emocional percebut:**
- **Impacte físic:**
- **Impacte social dins la colla:**

Mesures proposades

- **Hi ha risc immediat per la persona presumptament agredida?**
- **Mesures protectores:**
 - **Observacions:**
- **Mesures restauratives:**
 - **Observacions:**
- **Mesures sancionadores proposades:**
 - **Observacions:**
- **Mesures de seguiment:**
 - **Observacions:**
- **Derivació a serveis externs (*sanitaris, policials, serveis especialitzats, jurídics, psicològics...*):**

Valoració de la gestió del cas

COMISSIÓ D'EQUITAT
COLLES CASTELLERES DE CATALUNYA

castells

Colles Castelleres de Catalunya